

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51 of uit de Concordante Vertaling ¹

donderdag 1 dec. **Psalm 16:8**

*'Steeds houd ik de HEER voor ogen,
met Hem aan mijn zijde wankel ik niet.'* ^[NBV21]

Dat Zijn Woord mag rennen in ons leven,
dat Zijn Woord mag rennen in ons hart.
Zijn woorden laten satan beven,
niet langer die leugenachtige, valse start.

vrijdag 2 dec. **Exodus 14:14**

*'De HEER zal voor u strijden,
u hoeft zelf niets te doen.'* ^[NBV21]

We zullen de finish glansrijk behalen.
Dankzij Hem, in Wie wij geborgen zijn.
Zijn overwinning is de onze.
Hij maakt ons leven rein.

zaterdag 3 dec. **Psalm 121:1-2**

*'Ik sla mijn ogen op naar de bergen.
Van waar komt mijn hulp?
Mijn hulp komt van de HEER,
die hemel en aarde gemaakt heeft.'* ^[NBV21]

Lieve God, U heeft alles gemaakt.
Dank U wel, dat we daar zo van mogen genieten.
Dat we onze hulp mogen verwachten van U.
Daaraan stelt U geen limieten.

zondag 4 dec. **Psalm 33:6**

*'Door het woord van de HEER
is de hemel gemaakt,
door de adem van Zijn mond
het leger der sterren.'* ^[NBV21]

Als ik 's nachts naar de sterrenhemel kijk.
Kan ik mij zo verwonderen over al wat leeft.
Maar bovenal over die grote God,
Die álles vast in handen heeft.

maandag 5 dec. **Mattheüs 9:34-36**

'De farizeeërs echter zeiden: "In de overste van de demonen werpt hij demonen uit" En Jezus ging alle steden en dorpen rond, onderwijzend in hun synagogen en het evangelie van het koninkrijk verkondigend, en ieder ziekte genezend en iedere gebrekkigheid. De Scharen nu waargenomen hebbend werd Hij met mededogen bewogen over hen omdat zij vermoeid en door elkaar geslingerd waren, als schapen die geen herder hebben.'

Zo kenmerkend voor onze Heer is het dat Hij steeds met ontferming bewogen wordt. Dat getuigt zo sterk van zijn liefde. Een paar verzen hiervoor heeft hij blinden genezen en een doofstomme genezen door deze te verlossen van een demon. De Farizeeën lasteren hem dan dat hij dit in naam van de overste van de demonen doet. Wat een blindheid en wat een doofheid! Ze zien het niet hoe Hij hen lief heeft. Onderwijzend, verkondigend en

¹ Vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 – NCV)

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

NBV = Nieuwe Bijbelvertaling (© 2004 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

NBV21 = Nieuwe Bijbelvertaling 2021 (© 2021 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

genezend is Hij met ontferming bewogen, want hij ziet dat zij als schapen zonder herder zijn. In Marcus 6:34 lezen we hetzelfde. De Heer wordt met ontferming bewogen en begint hen vele dingen te onderwijzen. Het is de liefdevolle barmhartigheid waarin de Herder in alles zijn schapen voorziet van hulp. Vermoeid en door elkaar geslingerd? Hij geeft stabiliteit en rust.

dinsdag 6 dec. **Mattheüs 14: 13,14**

'Het dan gehoord hebbende verwijderde Jezus zich vandaar in een schip naar een eenzame plaats, in afzondering, en de scharen hoorden het volgden Hem te voet vanaf de steden. En er uit gekomen nam Hij een grote schare waar en werd met mededogen bewogen over hen en genas hun zieken.'

Net zoals we gisteren konden lezen in Matth. 9 wordt Jezus in Matth. 14 geconfronteerd met de haat van zijn tegenstanders. Dit keer komt het bericht tot Hem dat Johannes de Doper is gedood. De Heer hoort het en wil zich af zonderen. Hij vertrekt per schip om zich af te zonderen, maar ziet bij aankomst een grote schare. En weer wordt hij met ontferming bewogen en **geneest hun zieken**. Wat een contrast met de houding van zijn tegenstanders! Leven tegenover dood. Liefde tegenover haat. Later in Matth. 15 zien we dezelfde ontferming weer en **geeft hij de schare te eten**. Echte onvoorwaardelijke liefde zien we hier bij onze Heer. Zijn hart gaat uit naar de schare. Hierin toont de Heer het hart van de Vader. God is liefde en de Heer is zijn Icoon. Zei hij niet zelf "Wie mij heeft gezien heeft de Vader gezien"

woensdag 7 dec. **Lucas 7:13-15**

'En haar waargenomen hebbend werd de Heer met mededogen bewogen over haar en zei tot haar: "Ween niet!" En genaderd raakte Hij de baar aan. Zij nu die hem droegen stonden stil. En Hij zei: "Jongeling, Ik zeg jou, wordt opgewekt!" En de dode zat rechtop en begon te spreken. En Hij gaf hem terug aan zijn moeder. En vrees greep allen, en zij verheerlijkten God, zeggend: "Een groot profeet is opgewekt onder ons", en "God heeft Zijn volk bezocht"'

In Lucas 7 lezen we de bekende geschiedenis van de jongeling van Naïn die net gestorven is en van zijn moeder, een weduwe die geen man meer heeft en ook haar eniggeboren zoon zojuist heeft verloren. Zij is een type van het volk Israël. En ook hier lezen we weer dat de Heer Jezus met ontferming wordt bewogen. Zijn hart gaat uit naar de moeder. Hij raakt de baar aan. Onder de wet maakt dat iemand onrein en wordt het levende verontreinigd door het gestorvene. Hier niet! De gestorvene wordt opgewekt door de Levende! En allen die dit zagen verheerlijkten God. Ook zeggen de omstanders in vers 16 dat God omziet naar zijn volk. Ze herkennen dat het God is die door de Heer Jezus heen werkt. De Heer laat het zien: Het is Gods barmhartigheid van waaruit er genezing en voeding en leven is. Het doet me denken aan een zin uit de berijmde psalm 103: "Zoals een Vader liefdevol zijn armen slaat om zijn kind, omringt ons met erbarmen God onze Vader"

donderdag 8 dec. **Psalms 103: 8-13**

'Barmhartig en genadevol is JAHWEH, traag om boos te worden en overvloedig in vriendelijkheid. Hij zal niet blijvend twisten en Hij zal niet voor de eon wrok koesteren. Hij deed ons niet naar onze zonden en Hij vergold ons niet naar onze verdorvenheden. Want zoals de hemelen verheven zijn boven het land, zo is Zijn vriendelijkheid machtig over die Hem vrezen. Zo ver als het oosten is van het westen, zo ver verwijdert Hij onze overtredingen van ons. Zoals een Vader mededogen heeft met zijn zonen, zo heeft JAHWEH mededogen met die Hem vrezen.'

In het gedeelte uit Lucas 7 van gisteren is zo mooi te zien hoe God zijn liefde toont door zijn Zoon. Het sloot af met "en allen die dit zagen verheerlijkten God". Dan deed mij denken aan Psalm 103. Deze begint met "Looft JAHWEH mijn ziel en al wat in mij is zijn heilige naam". Deze psalm vloeit over van de barmhartigheid, genade, vriendelijkheid en mededogen van God. Een prachtige psalm om als u tijd heeft in zijn geheel te lezen. In het hart van deze psalm staat vers 13: Zoals een vader mededogen heeft met zijn zonen, zo heeft JAHWEH mededogen met die Hem vrezen. Andere vertalingen gebruiken hier het woord ontferming. De Vader is met ontferming bewogen. En het is deze ontferming die de Heer Jezus steeds liet zien. Het is deze ontferming van waaruit God ons alles geeft. Hij vergeeft,

Hij geneest, Hij verlost en Hij kroont ons, zo is te lezen in deze psalm. De eindeloosheid van de ontferming van God de Vader! Looft JAHWEH mijn ziel. Daar begint de psalm mee, maar uiteindelijk breidt de lofprijzing zich uit tot al zijn werken in alle plaatsen!

vrijdag 9 dec. **Psalm 145: 8-10**

'Genadevol en barmhartig is JAHWEH, traag in boosheid en groot in vriendelijkheid. Goed is JAHWEH voor allen en Zijn barmhartigheden zijn over al Zijn daden. Al Uw werken zullen u loven, JAHWEH en uw vriendelijken zullen U zegenen.'

Net als in psalm 103:8 wordt ook in 145:8 gesproken over de genade en barmhartigheid van JAHWEH. In geloof is David zich bewust van Gods ontfermende liefde. En wat gebeurt er met een mens als hij in dat licht mag wandelen? Die gaat God loven. In deze psalm begint dat bij David zelf in vers 1. Daarna breidt dat zich uit tot generaties (vers 4) en uiteindelijk zullen alle werken God loven (vers 10). Gods goedheid strekt zich uit over heel zijn schepping. Ieder schepsel is verzekerd van Gods ontferming. Niets en niemand uitgezonderd. We lezen dat bijvoorbeeld in Romeinen 8 waarin Paulus schrijft dat de hele schepping reikhalzend uitkijkt naar het openbaar worden van de zonen van God om net als wij verlost te worden van de *"slavernij van de vergankelijkheid"*. Wat een genade is het dat wij eerstelingen mogen zijn. En wat een troost is het dat de verlossing alomvattend is. Gods barmhartigheid is onuitputtelijk!

zaterdag 10 dec. **Efeze 2:4,5**

'God echter, Die rijk is aan barmhartigheid vanwege zijn onmetelijke liefde waarmee Hij ons liefheeft (ook ons, wij die dood zijn voor de misstappen en de begeerten, maakt ons gezamenlijk levend in Christus – door genade zijn jullie gered!'

De schepping is aan de ijdelheid onderschikt door God, schrijft Paulus in Romeinen 8. Dat geldt ook voor mensen natuurlijk. In Romeinen 5 schrijft Paulus dat de dood is doorgekomen tot in alle mensen met zondigen als gevolg. Uit onszelf is het hopeloos en donker. Hier in Efeze 2 gaat Paulus dieper in op de hopeloze toestand van de mensen. Die wandelen in overeenstemming met de *"geest die werkzaam is in de zonen van de weerspanning"* en compleet geleid worden door het vlees. Wat een droevige toestand! Maar toch is het juist tegen deze sombere, donkere achtergrond dat God juist zijn liefdevolle ontferming kan laten schitteren. Rijk aan barmhartigheid, met onmetelijke liefde maakt hij ons samen levend in Christus! In de volgende verzen werkt Paulus dit verder uit. Onze redding, ons geloof, het is 100% Gods geschenk. We zijn geschapen in Christus Jezus voor goede werken die God gereedgemaakt heeft om in te wandelen. En hoe kan het ook anders als er voor ons zoveel licht is!

zondag 11 dec. **Romeinen 9:16-18**

'Dan hangt het dus niet af van wie wil, noch van wie rent, maar van God Die barmhartig is. Want de schrift zegt tot de farao: "Juist hiertoe heb ik jou verwekt, zodat ik in jou Mijn kracht zou tonen en zodat Mijn naam afgekondigd zou worden over heel de aarde. Dan is Hij dus voor wie Hij wil barmhartig, wie Hij echter wil, verhardt Hij.'

God ontfermt zich over wie Hij wil. Dit is het uitverkiezend voornemen van God. Er is verder niets wat doorslaggevend is dan God die zich ontfermt. Paulus zelf is daar een heel duidelijk voorbeeld van. Hij schrijft zelf in het eerste vers van meerdere brieven dat hij afgevaardigde is door de wil van God (beide Korinthe brieven, Efeze en Kolossenzen). In 1Tim1: 13 en 14 schrijft hij hoe God zich over hem heeft ontfermd en hem barmhartigheid bewezen heeft toen hij nog een lasteraar, vervolger en mishandelaar was en hoe de genade van de Heer hem heeft overweldigd. In Galaten 1 schrijft hij dat God hem vanaf de moederschoot heeft uitverkoren. Het willen van een mens en het rennen van een mens, daar hangt het gelukkig niet van af. Dat is vaak ook nog de verkeerde kant uit gericht. Paulus is daarvan het ultieme voorbeeld. Nee, wat er toe doet is dat het God is die zich ontfermt.

maandag 12 dec. **Kolossenzen 3:17**

'En al wat jullie maar doen in woord of in werk, doet dit alles in de naam van de Heer Jezus Christus, God de Vader, dankend door Hem.' ^[NCV]

God danken is de natuurlijke respons op het ontvangen van genade (=vreugde om niet). Je ontvangt de rijkdom van zijn woord, je bent er blij mee en wat is dan passender, dan 'dank U wel!' te zeggen?

Leven vanuit genade betekent in de praktijk: God de Vader in alles danken. Inderdaad, in de naam van Jezus (=JAHWEH redt), die Heer is. Want *door Hem* vervult God, zijn *alomvattend plan!*

dinsdag 13 dec. **Lucas 1:4**

'om u te overtuigen van de betrouwbaarheid van de zaken waarin u onderricht bent.' ^[NBV]

Lucas benadrukt vanaf de aanvang van zijn boek dat wat hij optekent *betrouwbaar* is. Hij documenteert en verwijst naar de verslagen van de *ooggetuigen*. Dat is heel typerend.

Daarom zijn we, zoals Petrus plechtig verklaarde, "*baseerden wij ons niet op vernuftige verzinsels – integendeel, wij hebben met eigen ogen zijn grootheid gezien.*" ^{2Petr.1:16} Heel de boodschap zoals deze door de apostelen werd verkondigd, steunt op wat met eigen ogen en oren was waargenomen. Dat *getuigenis* staat als een rots. Vast en zeker!

woensdag 14 dec. **Romeinen 5:1**

'Wij dan, die gerechtvaardigd zijn uit geloof, zouden vrede hebben naar God toe, door onze Heer Jezus Christus,'

Sinds Adam is de mens vervreemd en vijandig naar God toe. Hij is bang voor zijn Schepper (bv. om in de hel te komen). Of boos op Hem ('als God er is, waarom...?'). Hoe dan ook: er is onvrede naar God toe. En dan is daar het goede bericht van God, als een lichtstraal in de duisternis. Want daarin *bewijst* God zijn liefde. ^{Rom.5:8} De wereld sloeg zijn Zoon aan het kruis maar drie dagen later wakte God Hem op, *om aan die vijandige wereld* het Leven te geven! Zijn liefde is dus groter dan elke vijandschap!

Door dit besef, maakt vijandschap of vervreemding plaats voor vrede. Vrede naar GOD toe - dat is verzoening. ^{Rom.5:10}

donderdag 15 dec. **Filippenzen 4:4**

'Laat de Heer uw vreugde blijven; ik zeg u nogmaals: wees altijd verheugd.' ^[NBV]

In Paulus' brieven komen we vaak de oproep tegen om ons te verheugen. En hij ging er zelf in voor. Toen hij deze woorden schreef was hij een gevangene en ondervond veel tegenwerking en moeite. Toch er is geen brief van hem die zó overloopt van blijdschap, als juist deze! De reden van deze voortdurende blijdschap is gelegen "in een Heer", d.w.z. in Iemand die alles beheert. Die alles perfect onder controle heeft en niets voor niets laat gebeuren. Die waarheid is een constante in elke omstandigheid. Om de vreugde daarvan te beleven moet je niet *om je heen* kijken. Maar *kijk omhoog!*

Stop met zoeken naar excuses om *niet* blij te zijn. Want je zult ze altijd vinden en de meeste mensen vergallen hun leven daarmee. Theoretiseer ook niet over blijdschap. Verheug je dat er een Heer is – altijd en overal!

vrijdag 16 dec. **Genesis 21:6**

'God maakt dat ik kan lachen,' zei Sara, *'en iedereen die dit hoort zal met mij mee lachen'* ^[NBV]

Toen Sarah aanvankelijk hoorde dat ze een zoon zou krijgen, lachte ze ook. Maar toen klonk daar nog ongeloof in door. Zij? Een onvruchtbare, oude vrouw? Nu een jaar later, lacht ze weer omdat het ongelooflijke is gebeurd. Hun kind gaat daarom 'Jitschak' (Izaak) heten. 'Lachen' betekent dat.

Abraham en Sarah waren 'verstorven' maar God verwekte a.h.w. leven uit de doden. Daarmee is de geboorte van Izaak niet alleen historie maar ook profetie, verwijzend naar "het zaad van Abraham", Christus (Gal.3:16). De beloofde zoon van Abraham werd door God opgewekt uit de doden. Om heel de wereld *om niet* te zegenen. Wie dát verstaat, lacht hartelijk met Sarah mee!

zaterdag 17 dec. **Johannes 1:29**

'... Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt.'

Deze uitspraak deed Johannes de Doper, toen hij Jezus tot zich zag komen bij de Jordaan. Het is opmerkelijk dat hij Jezus hier al het "het lam van God" noemt, wat een overduidelijke verwijzing is naar de offerdienst waarin lammeren werden geslacht en vervolgens geofferd. Daartoe was Jezus bestemd. Om geslacht te worden en te verrijzen.

Het lam van God zou *de zonde* der wereld wegnemen. Let op: *de zonde*, enkelvoud. Wat die zonde is, hoeven we niet te verzinnen, want het staat zwart op wit verklaard in Johannes 16:8,9. De zonde der wereld is *ongeloof* in Hem. Dacht u dat alle zonden kunnen worden weggenomen, behalve ongelof? Dan kent u het lam Gods nog niet. Ongelof is *juist* "de zonde" die Hij wegneemt. Of letterlijk: opheft. Wereld omvattend en verstrekkend als de kosmos. Zie het lam Gods!

zondag 18 dec. **2 Corinthiërs 9:8**

'God heeft de macht u te overstelpen met al zijn gaven, zodat u altijd en in alle opzichten voldoende voor uzelf hebt en ook nog ruimschoots kunt bijdragen aan allerlei goed werk.'
[NBV]

Ik ken geen Bijbelvers waar zoveel overtreffende trappen in één zin worden genoemd als hier. In het vers dat hier pal aan vooraf ging, schreef Paulus dat God de *blijmoedige* gever lief heeft. De reden voor die blijmoedigheid wordt in dit vers genoemd. God *zelf* is een blijmoedige, onbekommerde Gever!

God kan het zich permitteren royaal en zonder terughoudendheid te geven. Want Hij heeft genoeg en kent geen tekorten. Ongeacht hoeveel Hij weggeeft. Ziedaar het geheim van *blijmoedig* geven. Zonder angst tekort te komen. Een blijmoedige gever kent de rijke God die ons verzekert dat we nooit en in geen enkel opzicht tekort zullen komen.

maandag 19 dec. **Efeziërs 5:8**

'Want jullie waren ooit duisternis, nu echter zijn jullie licht in de Heer. Wandelt als kinderen van het licht.' [NCV]

Bekeken vanuit geestelijke perspectief is het in onze tijd vaak zeer duister. Mensen erkennen en verheerlijken God niet (meer) als GóD, wat ook betekent, dat hun dwaze en onverstandige hart is verduisterd! Rom.1:21-25 Het licht is uit(gegaan), zozegegd. Maar dat mensen toch verlangen naar licht, ziet u overal om u heen. Mensen proberen duisternis als het ware te 'verdringen' en het voor zichzelf licht te maken met bijvoorbeeld kunstlicht, zowel in de huizen als in de straten. Helaas, zulk 'licht' heeft geen levenskracht. GóD echter is Licht, Licht en Léven, en in Hem is er geen enkele duisternis. ^{1Joh.1:5b} Paulus spreekt hier mensen aan uit de natiën en schetst, dat dezen zonen wáren van de weerspanningheid. Nu echter zijn zij/wij *licht in de Heer* geworden, door Zijn grote genade! En wat zulk licht uitwerkt en aan vrucht geeft, zullen we later bekijken.

dinsdag 20 dec. **Marcus 14:54**

'En Petrus volgde Hem van verre, tot binnenin de hof van de hogepriester, en hij zat er samen met de assistenten en warmde zich bij het licht.' [NCV]

In de nacht dat de Heer gevangen werd genomen, werd Hij weggeleid naar hogepriester Kajafas toe en *alle hogepriesters en oudsten en Schriftgeleerden kwamen voor Hem samen.* ^{14:53} We lezen verder: Petrus dan volgde Hem *van verre tot binnenin de hof van de hogepriester*. Zou dit (zoals het er in de grondtaal staat) niet méde een type zijn van en verwijzen naar Israël's toekomst? Straks zal Israël (dat Hem eens afwees en veroordeelde) opnieuw voor Hem samenkomen en Jezus Christus wél gaan (h)érkennen als hun Messias, Koning en Heer. En Petrus zal dán, als rechtvaardige Jood, op één van de tronen met Hem mogen regeren. Hier staat dan ook: *'Petrus volgde Hem (de eigenlijke Hogepriester) van verre (tóen in afstand, maar nu óók in tijd?), tot binnenin de hof van de (H)hogepriester...'* Petrus is "...samen met de 'onder-roeiërs' zich 'warmende' naartoe het licht". Zó staat het eigenlijk in het Grieks. Geestelijk gezien warmde Petrus, die even later de Heer verloochende, zich *op afstand* naartoe/aan hét Licht.

En wij dan? Wij zijn *van verre nabij gekomen* door Christus' bloed ^{Efeze 2:13; 5:8}. Wij zijn zelfs gezinsleden van God geworden! ^{Ef.2:19} Wat een Heer-lijk licht is in genade in ons opgegaan. Wij waren ooit duisternis, nu echter zijn wij licht in de Heer!

woensdag 21 dec. **Jesaja 42:6**

'Ik, de HEERE (JHWH), heb U geroepen in gerechtigheid, Ik zal U bij Uw hand grijpen, Ik zal U beschermen en Ik zal U stellen tot een verbond voor het volk, tot een licht voor de heidenvolken,... ^[HSV]

Uit de eerdere verzen van dit hoofdstuk blijkt dat God spreekt over Zijn Uitverkorene, in Wie Hij een welbehagen heeft (de Geliefde. ^{Matth.3:17; Ef.1:6}) Zijn Knecht, op Wie Zijn geest is gegeven. Onze Heer Jezus Christus is dat licht. Met Zijn volk Israël zal Hij een nieuw verbond sluiten. Onder andere Jeremia 32:37-41 spreekt daarvan: dat Hij hen uit alle landen waarheen Hij hen verdreef, zal terugbrengen naar Zijn land, Zijn huis. En Hij zal een eonisch verbond met hén sluiten. Zo zal de Heer hen als bruid voor Zich werven. ^{Openb.19:6 e.v.} Maar Hij is tegelijk ook het Licht voor alle natiën. Hij zal blinde ogen openen en gevangenen uit gevangenschap leiden, en wie in duisternis zitten uit het detentiehuis. Wat een heerlijke tijd gaat de Heer geven, als Hij terugkomt en gerechtigheid over de aarde gaat brengen! Zijn licht zal verlichting brengen. En daarvóór al zal Hij het lichaam van Christus tot Zich bijeen roepen in Zijn heerlijkheid (waar geen enkele duisternis meer is). Dank Vader, Die Hem gegeven heeft!

donderdag 22 dec. **Psalm 27:1**

'Jahweh is mijn Licht en mijn Redding; voor wie zal ik vrezen? Jahweh is het bolwerk van mijn leven; voor wie zal ik bang zijn?' ^[NCV]

Heel deze Psalm lijkt geschreven om te passen bij de tijd, dat onze Heer Zich overgaf om uiteindelijk gekruisigd te worden. Zie bijvoorbeeld vers 12 over valse getuigen. Of vers 13: *"Ik geloof, dat ik de goedheid van JHWH zal zien in het land van de levenden."* En natuurlijk past het evenzeer bij álle mensen, die nood ervaren en van Hem alleen licht en redding te verwachten hebben. Dat gold voor de schrijver, David; evenzo past(e) het bij het volk Israël, dat eeuw na eeuw vervolgd en verguisd werd (vers 4: [...] dát zal ik zoeken, dat ik mag wonen in het huis van JHWH, al de dagen van mijn leven [...], te onderzoeken in Zijn tempel). En ook u en ik hebben licht en redding slechts bij Hem gevonden. Dan hoeven wij niet bang te zijn, Hij heeft ons lief, zal uiteindelijk redden uit élke nood.

vrijdag 23 dec. **Johannes 3:19**

'Dit nu is het gericht, dat het licht gekomen is naar de wereld, en de mensen hadden het duister meer lief dan het licht, want hun werken waren boos.' ^[naar NCV]

De Heer onderwijst hier een leraar van Israël, Nikodemus, een overste van de Joden. Deze kwam tot de Heer in de nacht. Zoals Johannes in 1:5,9 al schreef (overeenkomstig Jesaja _ zie woensdag), is de Heer Jezus Christus hét Licht der wereld. Zie ook Joh. 8:12; 9:5. En hier leert de Heer aan Nikodemus, dat Hij de enig-'geworden' Zoon van God is én dat Hij als Licht in de wereld gekomen is; maar dat de mensen het duister méér liefhebben, omdat hun werken boos zijn. Licht maakt natuurlijk al die donkere 'vlekken' zichtbaar, al die boze werken! Maar wat een liefde van God, dat Hij Zijn geliefde Zoon gaf om hét antwoord te geven op al dat kwaad, om zonde en dood teniet te doen! ^{1Kor.15:26;:54-56} Mensen konden dat Licht niet verdragen, kruisigden Hem; maar door Zijn offer heeft God in Christus de wereld met Zichzelf verzoend! ^{2Cor.5:19} In grote liefde kwam Hij als het Licht in de wereld en is ons ook vandaag nabij, elk moment.

zaterdag 24 dec. **Romeinen 13:12**

'De nacht schrijdt voort, de dag echter is genaderd. Wij zouden dan de werken van de duisternis afleggen en de werktuigen van het licht aandoen.'

De nacht is voortgeschreden en is, naar de Schriften, bijna ten einde (tweeduizend jaar geleden gaf Heer Zich aan de wereld. En 2 Petrus 3:8 zegt dat één dag bij de Heer is als duizend jaar en duizend jaar als één dag. Daarom staat tweeduizend jaar ook voor twee dagen op Gods 'kalender'.) Spoedig zal de 'derde dag' (die altijd duidt op ópstanding, nieuw leven!) aanbreken: de dag is nabij gekomen!

Paulus spoort ieder aan om de werken van het duister weg te leggen en aan te doen ('erin te glijpen') de wapens (werktuigen) van het licht. En in vers 14 zegt hij dan: maar doe de Heer Jezus Christus aan en maak geen 'voorbedenking van het vlees naar begeerten toe'. Kijk niet naar alles hier op aarde, wat duisternis is en duisternis voortbrengt; dat alles hoort bij het vlees. Maar laat je omringen met het licht/Licht, dat (van) onze Heer is (doe het aan). Spoedig zullen wij daadwerkelijk zijn in Zijn licht, in heerlijkheid: de dag nadert!

zondag 25 dec. **Efeze 5:8B-10**

[...] Wandelt als kinderen van het licht. 9 – want de vrucht van het licht bestaat in alle goedheid en gerechtigheid en waarheid – 10 toetsend wat de Heer welgevallig is.^{1NCVJ}

Onze Heer kwam als het Licht van de wereld, maar maakte Zichzelf daarvoor eerst leeg, nam de vorm aan van een slaaf (gelijk de mensen), vernederde Zichzelf en gehoorzaamde Zijn Vader tot de dood, ja, tot de kruisdood! Dát werd de redding der wereld!

Nu ook wij Zijn licht ontvangen hebben, kunnen wij daarin wandelen. Dan zal de wereld alle goedheid, gerechtigheid, waarheid kunnen zien, als Hij tenminste eerst blinde ogen opent! Steeds zouden wij ook alles toetsen aan: is dit de Heer welgevallig?

U weet het, vrucht niet iets wat een mens zélf voortbrengt, maar wat Hij doet groeien, door Zijn licht! (Ook hier op aarde groeit vrucht immers door zonlicht?!) Doordat Hij Zich gaf en Zich vernederde, dáárdoor is het licht in de wereld weer ten volle ontstoken. En daarom: wandelt als kinderen van het licht, vandaag, morgen, elk moment.

maandag 26 dec. **Filippenzen 3:17 (1)**

'Wordt gezamenlijk-navolgers van mij, broeders, en let op hen die zo wandelen, zoals jullie ons tot voorbeeld hebben.'

Nog niet zo lang geleden zei iemand uit ons midden tegen mij: 'over deze tekst zou ik weleens wat meer willen weten'. Wat bedoelt Paulus hiermee, zou je kunnen zeggen. Ik ken de achtergrond van deze terloops uitgesproken woorden niet, maar ik vond het de moeite waard om er wat dieper over na te denken. Wanneer ik tegen iemand zou zeggen, 'wordt mijn navolger', dan zou dat hoogstwaarschijnlijk hoogmoedig of arrogant overkomen; en terecht. Zouden wij zo ook over deze uitspraak van de apostel moeten denken? Misschien kunnen we eens nagaan wat de achtergrond kan zijn op grond waarvan hij deze oproep doet. Bovendien kan het wellicht de vraag beantwoorden of het navolgen van Paulus voor ons in deze tijd nog waarde heeft. Misschien heeft u hier zelf al een mening over. Mag ik dan de komende dagen ook wat achtergronden aanreiken die hier mee te maken kunnen hebben?

dinsdag 27 dec. **Filippenzen 3:17 (2)**

'Wordt gezamenlijk-navolgers van mij, broeders, ...'

In deze brief gaat het over gedrag. Er worden vier personen naar voren gebracht waar de apostel op wijst. Het zijn voorbeelden om na te volgen. Het eerste voorbeeld gaat over de gezindheid van Christus Jezus en het gedrag dat daaruit voortvloeit.^{Fil. 2:5-11} Geen tweedracht, geen eigendunk, maar in ootmoed of nederigheid oog hebben voor de ander. Uit dit Voorbeeld blijkt, dat Paulus wijst op het tegengestelde van hoogmoed, namelijk nederigheid en geen eigen belangen na te jagen. Het tweede voorbeeld in deze brief is Timotheüs, 'zijn kind in het geloof' en 'mede-slaaf in het evangelie'. En weer wijst Paulus erop dat ook Timotheüs geen eigen belangen voor ogen heeft. Hij zal écht bezorgd over de gemeenteleden zijn; hij is beproefd en Paulus wil Timotheüs naar hun toe sturen om hen bij te staan.^{Fil.2:19-24} Ook nu wijst Paulus, wat betreft Timotheüs, weer op belangeloos dienen als slaaf van Christus.

woensdag 28 dec. **Filippenzen 3:17 (3)**

'Wordt gezamenlijk-navolgers van mij, broeders, ...'

In het derde voorbeeld wordt Epafroditus genoemd. Kenmerkend is de beschrijving: broeder, medewerker en medesoldaat. Broeder, dat is in relatie tot de Heer en tot Paulus. Medewerker wijst op inzet voor het evangelie. En wát voor inzet. Om het werk van de Heer was hij dichtbij de dood gekomen. Hij riskeerde bovendien zijn ziel^{2:30} om het dienstbetoon namens de gemeente in Filippi aan Paulus te kunnen volmaken. Hij was een 'vechter'; hij vocht voor zijn dienstwerk en hij vocht daarbij voor zijn leven. Hij was als een soldaat, die zich niet bekommert om zijn levensonderhoud, maar streed als een uitstekend soldaat van (H)hem, die hem aanwerft. Zo bemoedigt Paulus later zijn kind Timotheüs ook;^{2Tim.2:3-4} Epafroditus bracht het ook in de praktijk. Alles gevend voor het werk van de Heer. Epafroditus was geen 'soldaat', die de witte vlag zwaaide en het opgeeft. Hij was een broeder die in ere gehouden mag worden, dat beveelt Paulus de Filippenzen aan om te doen.

donderdag 29 dec. **Filippenzen 3:17 (4)**

'... en let op hen die zo wandelen, zoals jullie ons tot voorbeeld hebben.'

We zagen, dat Paulus allereerst op Christus wijst, met name op Zijn gezindheid, nederigheid en ultieme gehoorzaamheid, tot aan de dood van het kruis. Vervolgens op Timotheüs bij wie beproefdheid en nederigheid als slaaf van Christus kenmerkend zijn, alsmede grote betrokkenheid. Over Epafroditus, zijn broeder en medewerker en strijder in het werk van de Heer, hebben we gisteren nagedacht. Uiteindelijk noemt hij ook zichzelf. Hij wijst eigenlijk ook op de anderen die zo wandelen, waarvan hij het voorbeeld is. Eerst wijst hij daarbij op zijn fouten; op een wandel die juist een slecht voorbeeld was. Een wandel waarin hij vertrouwde op het vlees en op zijn eigen afkomst en talenten.^{3:4-6} Zijn leven had op die manier 'schipbreuk' geleden en hij voelde zich mislukt en ellendig, vgl. Rom 7:24-25 totdat genade hem redde uit dit ter dood veroordeelde lichaam. Hij leerde, dat de opstanding Gods doel is; het is de prijs van Gods roeping boven in Christus Jezus. Wat een verandering! Maar daarover morgen meer.

vrijdag 30 dec. **Filippenzen 3:17 (5)**

'... en let op hen die zo wandelen, zoals jullie ons tot voorbeeld hebben.'

De vroeger zo eerezuchtige apostel,^{3:4-6} die meende op vlees te kunnen vertrouwen en een eigen gerechtigheid uit de wet te kunnen bereiken, was volkomen veranderd. In plaats van een eigen vorm van gerechtigheid was het door het geloof van Christus en de gerechtigheid uit God. Het was zijn enige verlangen geworden om Christus te kennen en de kracht van Zijn opstanding. Hij waarschuwt dan ook voor hen die gericht zijn op het vlees; die het lijden van Christus, uitgedrukt in de woorden: 'vijanden van het kruis van Christus',^{3:18} als zwakheid of mislukking zien. Die eigen succes en genot zoeken en het 'versjacheren' als een zegen van God. De apostel had het opstandingsleven ontdekt. Hij accepteerde, dat het in zwakheid was, zodat de kracht van de Heer in zwakheid wordt volbracht. Mijn genade is genoeg voor jou, had de Heer tegen hem uitgesproken. Aan de apostel die zulke overstijgende onthullingen had ontvangen was een splinter in het vlees gegeven opdat hij zich niet zou verheffen. In plaats van roem overkwam hem zwakheid en hij roemde in die zwakheid, opdat de kracht van Christus op hem zou zijn.^{2Cor.12:7-10}

zaterdag 31 dec. **Filippenzen 3:17**

'Wordt gezamenlijk-navolgers van mij, broeders, en let op hen die zo wandelen, zoals jullie ons tot voorbeeld hebben.'

'Wordt gezamenlijk-navolgers van mij, broeders, ...' Wij zijn weer terug bij afgelopen maandag, waarin wat vraagtekens bij deze tekst geplaatst werden. De eerste vraag was: 'sprak Paulus deze oproep uit in arrogantie of uit hoogmoed?' U mag het antwoord geven, op grond van wat wij de afgelopen dagen hebben gelezen: Paulus wees op de ootmoed van Christus en op Zijn gehoorzaamheid tot aan de dood van het kruis. Christus let op de belangen van de ander. Via Timotheüs, als 'slaaf van Christus' wees hij op de bezorgdheid voor de leden van de gemeente. Epafroditus, de 'soldaat', was om het werk van de Heer, tot aan de dood genaderd. Daarop beroemde deze broeder en medewerker zich niet, maar hij riskeerde zijn ziel om het dienstbetoon vol te maken. En Paulus zelf? Hij nam niet alleen genoegen met zwakheden, maar had een welbehagen in zijn lijden voor Christus. Genade was het zelfs geworden, omdat het voorkwam dat hij op zichzelf zou roemen. Paulus bracht in de praktijk wat hij ontvangen en geschreven had: *'hij die roemt, laat hem in de Heer roemen'*.^{1Cor.1:31} Morgen gaan we in op de tweede vraag die wij in de eerste overdenking stelden.